

de fleste holdt paa den gamle Stil,
 mens nogle modernisere vil
 Janen var høj Enighed sløj
 Det var var Grund, var ubegrundet.

Frø Valborg metop var kommit hjem
 og sad vel rystende sit hoved.

Og Henrik spagt har vel hvistet frem:

"Hvorfor i sigt vil du dig rode?"

Su Flok Vi Døren hos Dem saa staar

og siger, at de nu tror, det gaar, Vi er en Trof,

noen slutter op, hvis Sagen du vil ta: Hænder.

Saa blev Forening Realitet,

og straks begynde man at danse,

og snart søgte leder J. J. blev bedt,

og han var ikke Vil at standse.

Han ofte tre til paa Cykle drog,

for ned paa Gulbet han alle jog

Barbet og Lued - ingen fik Fred,

thi der var mange Trin at lære.

Frø Valborg styned i mange Aar,

dog stilled brød af Væld som Kvinder,

selv Henrik ind og for Sagen gaar,

fra deres Hjine har mange Minder,

naar Sang og Lyring der kaldtes til,

Bazar og Fiksel eller Sammenspil, Med Energi

~~Med~~ der hængtes i: saa det var fægt at leve.

Saa videt om Thar I rejst til Dans,

til andre for at gavne, glæde,

i gaudes Gjine Kom ofte Glans,

naar "lille F" de saa jer træde,

og stundom ud I til Høveri drog

og Blomster, Bøj med til Byen tog.

Blandt Spil og Sang, Danserne sprang

naar Vaer var i Marsmunsgaarden!

Begyndt en Mindetæran her er paa

At dog Kun lidt Udpluk fra Leviser -

gid andre fat i dens Traad man faa

og Bnytte Dem og binde vidre,

for fem og syve Aar Dansen gik,

hvor Sol og Fisk mange hverdag fik,

- thi husker du - hvor var det nu -

i Køge var der godt at danse.